

[Erik Eriksen.]

ningens vej. Det er vor opfattelse, at ingen tjener på denne konflikt, men at alle taber på den. Dansk erhvervslivs fremtidige stilling, herunder naturligvis også beskæftigelsen, kræver alt andet end en opslidende og bitter strid. Forslagsstillerne mener altså, at i den situation kræves det af regeringen og folketinget, at man lader fortiden og dens principielle strid om de her omhandlede forhold eller områder hvile og koncentrerer sig om det først fornødne, nemlig at få konflikten afblæst. Vort forslag er udtryk for viljen hertil.

Forslaget går ganske enkelt ud på at opfordre regeringen til enten at drage omsorg for, at det af forligsmanden stillede mæglingforslag for de konfliktramte områder ophøjes til lov, eller at fremsætte lovforslag om nedsættelse af en voldgiftsdomstol, der endeligt kan træffe afgørelse i den tvist, der er opstået parterne imellem. Modsat måske enkelte andre er vi af den opfattelse, at tiden er inde til, at lovgivningsmagten viser dette initiativ. Det kan blive kostbart at udskyde det.

Afsluttende vil jeg blot tilføje, at man ikke uden videre kan se bort fra, at lovgivningsmagten nu engang har skabt et præcedens, som sikkert har bevirket, at mange har slået sig til ro med, at det gik jo nok, og dette præcedens er skabt af lovgivningsmagten også uanset regeringens erklæring af 29. november 1960. Jeg minder om, at i tidligere tilsvarende situationer har lovgivningsmagten gang på gang grebet ind i konflikter mellem arbejdere og arbejdsgivere, således senest ved lov nr. 281 af 24. maj 1946, lov nr. 193 af 18. maj 1950, lov nr. 138 af 29. april 1954 og lov nr. 93 af 13. april 1956.

Jeg skal hermed anmode det høje ting om en hurtig og velvillig behandling af det forslag til beslutning, som jeg på venstres og de konservatives vegne her har haft den ære at fremsætte.

Formanden: Det nu fremsatte forslag til folketingsbeslutning er under omdeling. Jeg gør opmærksom på, at det er min agt at lade forslaget behandle i et møde i morgen eftermiddag, dersom tinget giver sit samtykke dertil.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Jens Chr. Christensen* til landbrugsministeren:

„Vil landbrugsministeren være villig til at tage et initiativ, der i rimeligt omfang kan tilgodese vore mindre øsamfund med hensyn til deres store transportudgifter, der især bevirker en ekstraordinær omkostningsforøgelse for disse samfunds landbrugserhverv?“

Jens Chr. Christensen: I de senere år har vi for statsmidler gjort en del af vort lands større øer landfaste ved bygning af broer og dæmninger, men for vore mindre øers vedkommende har statsmagten ikke gjort noget særligt forsøg på at mildne de stadig stigende transportudgifter.

Jeg kan nævne en ø som Læsø, der ligger ca. 1½ times sejlads fra nærmeste havn, Sæby eller Frederikshavn. Øen har ca. 3 400 indbyggere, og dens hovederhverv er landbrug. Øen er mager og fattig på muligheder. Hver gang jeg besøger øen, bemærker jeg indbyggernes dygtige indsats for at klare dagen og vejen, men i de senere år har øens folketal været ret stærkt nedadgående. Man oplyser på øen, at hovedårsagen til det vigende folketal er, at mange landmænd har måttet give op, og det, der tidligere var selvstændige brug, tjener nu som sommerboliger for københavnerne.

En stærkt medvirkende årsag til vanskelighederne for landbruget på en sådan ø er selvfølgelig de store fragtomkostninger til og fra øen. Jeg kan oplyse, at ud over de almindelige fragtudgifter på øen er udgiften til transporten mellem Læsø og Frederikshavn eller omvendt alene for et slagtesvin 5 kr. pr. stk., for pattegrise 1 kr. 60 øre pr. stk., store kreaturer 13 kr., kalve 7 kr. 70 øre, en hest 18 kr., en drittelt smør 2 kr. 65 øre, høns og fjerkræ fra 25 øre til 35 øre pr. stk., korn, foderstoffer, cement, kolonialvarer, alt andet koster fra 1 kr. 90 øre til 2 kr. pr. 100 kg. Gødningskalk, som man bruger en hel del af på øen, koster ca. 20 kr. pr. ton. 1 000 stk. mursten eller 1 000 stk. drænrør koster 27 kr. 76 øre. Dertil kommer, at øens